

סדר המעלות

15 סימנים = 15 מעלות = 15 מדריגות - שם ד'

ליל הסדר - חשיפה מי אני.

כנגד חמישה עשר שיר המעלות שאמר דוד המלך. בהם כנגד חמיש עשרה מעלות שבין עוזרת נשים לעוזרת ישראל שעליהן הי הלוויים. ב) כנגד טיוו רקייעים ואויריים שמן הארץ עד כסא הכבוד (הגר"א). ג) כנגד טיוו מעלות ויציב. ונכוון. וקאים. וצער. ונאמנו אהוב. וחייב. ונחמד. ונעים. ונורא. ואזריך. ומתקפן. ומקבפל. וטוב. ויפה. ד) כנגד יה צור עולמים. א. הנגדה של פשת וינגרטן עמי' 222

1. קדש : יציאה מאונומיות. מיחודהך נדרשת

עד שיש ביד כי"א מישראל לנען כח-קדשה מצדיו אל היום, לקדש את היום... נתן כחו בהם לכל ייחד פרטיו, להתקדש בכח עצמו ולהעשות בזה מוכן להושען קדשה מיוחדת מצדיו ליום.

2. ורחץ : מטרת מקדשת אמצעים? רובין הח. גול בעולה.

המטרה עצמה עלולה להשגות את האדם מדרך הישר והטוב, בעיקר בעת תתייצב לפני בערך ההכרחי.

3. כרפס : שתינוקות ישאלו. אין? שואל את עצמו. לעשותות שינוי בשביב התינוקות שישאלו. ספר התודעה - פרק 22

אם אין לו בן, אשתו שואלתו; ואם לאו, הוא שואל את עצמו. שו"ע אורחות חיים - סימן תעג

4. ייחז : עלמא דפראודא. עת זוף. הבדלה, אודה"ר. אנו פרוגמנט של אין סוף. ומשם כך צריכה היה הדזינה להפריד בתחילת חלקינו

היותר קטנים אויה"ק ב שעז

5. מגיד : שכן לא קורא את הגוזה. אקלקטטי כי יש הרבה צורות לייצ"ם. העיקר: 'בצאתוי' יציאת מצרים הייתה מאורע כזה, שבו

לפי מראית העין הגסה נחשבת היא לדבר שהיה איזה פעם ובעבר, ונשאר בתור זכרון אדיר בתולדות ישראל, ובתולדות הכללית ש

האנושיות כולה. אבל באמת עיי הכרה תוכית אנו באים לידי ידיעה, כי עצם פועלות יציאת מצרים היה פעולה שאינה נפסקה

כלל... מאורות הראייה

6. רחצה: **חמי שליחות. מכהנים כי כל העדה בכלל נקראים מלכתחילה כהנים.** עין איה / א מו.

7. מוציא: **אני תהlixir. מציאות=יציאה מי יתן טהור מטמא לא אחד....** כגון אברהם מתרח, חזקיה מאחז, מרדכי משמעי, ישראל

8. מצה: **הופך מגורגים לעיסה ונkapא.** מגורגי אבקי הזונה, מקמח או מסולת, בהתאחדם על ידי זילוף המים לתוכם, יבא הבץק
מאותהיר מעחה זו :

9. מרור: **רע חלק של הטוב. לא דואליות.** "מתחליל בגנות ומסיים בשבח", להורות שהגנות היא צורך השבח. עיר סן

10. כורך: **אחדות דיאלקטיב. חרוט ועובדות. התפקיד מיחס שמלעדי התוכן של הרע לא הייתה המציאות של הטוב שלמה כל כך.** ובזה אנו מכירים, שהיסודות הפנימי של הרע הוא תוכן של טוב, ותוכן של טוב ראשי ומעולה מאד. אוח"ק בטעט

11. שולחן עורך: **שזה תעופה. מרリア לקורבנות** כי הניצוצות הקדושים שבתוכן האכילה והשתיה הם מטבעם מטאומצים לעלות למעלה, וכשאוכלים בכונה סוללים הדרכן לפניהם איך לעלות למעלה בקדושה, והרע שבhem יורך למיטה, והטוב עולה למעלה בקיום ואור עוגן קדוש ומרום. **מדות הראיה/העלאת ניצוצות**

12. צפון: **לא נעלם, מוסתר, סודי, חבוי, גנו, תмир. אני צפון.** יש בהאישיות הפרטיט של כל יחיד עניין איקוני יותר נשגב ונعلا מהה שיש בהכלל כולם על ידי ערך הקיבוץ שלו, והצד העליון הזה האישי הוא המאייר ומהיה את הכלל כולם. ולפי רוממותה הערך של האישיות, ולפי ריבויים של האישים גודלי הערך, הכלל מתעלה מאד מכך בערכו הכללי, והעליה הכללית היא שיהיה למורי מתאים אל הגודל האישי היותר שלם. **עלפלוי טוהר עמוד נא**

13. בריך = מוסף את אור ד'. יש מעאל בני ברכני ... ישישראל מוסיפין כח בגבורה של מעלה... ברכות א':
ישראל מוסיפין כח וגבורה למעלה... כי כל הברכות הם מן הוזלת ... ואין אחד שבריך את עצמו... ספר באר הנגלה - הבאר הרביעי

14. הלל: **בכל דרך דעהו. אומר החיים.** ביום שהוא יהיה על מצלות הסוס קדש לה' ... יהיה כל סיר בירושלים וביהו' קדש לה
ובאות ... ספר זכריה פרק י'

15. נרצה. **השלמות הפסיבית. לא רוצים=שואפים, אלא נרצים=נחשפים.**
... אין שם שום מציאות של בריאה כלל, והשם בריאה הוא רק מושאל מצדנו, אנו נבראים אנחנו רק מפני צמצום השגתו, ובאמנו הכל הוא בורא, אלהים, אבל הכל הוא עניין אחר ותוכן אחר, שאין לו שום ערך אל התגלות חילקית, ואלהים הוא דוקא הכל ולא חלק מצד שהוא חילק - המחשבה הזאת פועלת בכל צד מצדיה פועלה מיוחדת על רוח האדם. שמנוה קבצים אסה